

ԱՐԻ՛, ԵՂԲԱ՛ՅՐ.

Արի՛, եղբա՛յր, եղնեմ հսկայ սարն ի վեր,
Ազատ շնչի սիրտս խոցուած եւ աներ...
Բանս է այստեղ, կալանաւոր՝ իմ հոգին,
Տանջւում եմ ես մի վառ սիրով կաթոգին:
Ա՛խ, ես կուգեմ թռչել հասնել այն կասար,
Ամպերի մէջ բազմել ժայռին հողմահար,
Ոսկերիս տակ կայծակ, որոտ ու հեղեղ,
Ողջ բնութիւն՝ պայքար մտած, խելայեղ...
Սիրտս այնտեղ ընկեր դարձած փոթորկին
Կըսականայ հեռո՛ւ, հեռու մոլեգին,
Կըխուզարկէ ձոր ու հովիտ ծաղկազարդ,
Երգ կը կանչէ ազատ, անվախ ու հպարտ...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՅՐՈՍԵԱՆ